

[Sundhedsministeren]

til, at jeg selv i sin tid stemte for lovforslaget om sikring af røgfri miljøer, da vi havde det til behandling i foråret.

Som alle husker, blev indenrigsministerens lovforslag nedstemt, og det til trods for at det var i nøje overensstemmelse med, hvad Folketingets flertal havde pålagt regeringen gennem sin folketingsbeslutning om sikring af røgfri miljøer. Lovforslaget blev dog ændret, og det blev ikke mindst strammet undervejs, og det blev måske derfor forkastet af et flertal. Jeg skal imidlertid ikke her komme med udlægninger af, hvad det var, der afgjorde, at sagen fik dette udfald, men jeg er helt overbevist om, at det vigtigste er, at vi nu får gennemført regler om sikring af røgfri miljøer, der for alvor løser problemet for de mange, der generes af røgen.

Regeringen er fortsat af den opfattelse, at det væsentligste i denne sag er at begrænse tobaksrygningsgens gener og sundhedsskadelige virkninger. Hele forhistorien og forårets debat har bekræftet os i opfattelsen af, at dette bedst nås gennem aftaler, man er enige om, og ikke gennem en lovgivning om menneskers adfærd. Regeringen vil derfor tage en række initiativer på tobaksområdet, hvoraf aftaler om sikring af røgfri miljøer på offentlige arbejdspladser og institutioner bliver første punkt.

På det statslige område vil der inden for hvert ministerområde blive taget initiativer til sikring af røgfri miljøer efter generelle principper, som i vid udstrækning svarer til de regler, der var lagt op til i indenrigsministerens forslag.

På det kommunale område vil der blive gennemført forhandlinger med de kommunale parter om tilsvarende initiativer, ligesom jeg i samarbejde med arbejdsministeren vil søge at opfordre til fremme af lignende ordninger for det private arbejdsmarked. Også offentlige transportmidler vil blive søgt inddraget.

Desuden er der stadig behov for oplysning. I denne forbindelse vil jeg i nærmeste fremtid nedsætte Tobaksskaderådet, som jo netop har til opgave at styrke indsatsen for en begrænsning af tobaksrygningsgens gener og helbreds-skadelige virkninger for såvel aktive som passive rygere. Jeg håber, at dette råd vil komme med gode forslag til, hvordan vi skal oplyse med størst mulig effekt.

Der er også behov for, at Sundhedsstyrelsens tidlige henstillinger til sygehusene om at sikre

patienterne mod uønsket rygning bliver skærpet, så ingen mod sin vilje på vore sygehuse skal udsættes for rygning. Det er vist desværre stadig væk et problem flere steder.

Endelig vil jeg undersøge muligheden af, at vi genforhandler vores aftale med tobaksindustrien fra 1986 om mærkning af cigaretpakninger og om reduktion af de skadelige stoffer i cigaretter.

Nogle vil måske mene, at lovforslagene L 58 og L 63, som er til behandling i dag, gør sådanne aftaler om rygning overflødige. Jeg vil hellere sige det på denne måde: Når vi gennemfører sikring af røgfri miljøer gennem frivillige aftaler i overensstemmelse med de principper, vi alle er enige om, så opnår vi to ting i modsætning til, hvad vi kan opnå gennem lovregler. Dels får vi sikret røgfri miljøer, dels undgår vi at presse noget ned over myndigheder og ansatte, som de ikke selv har været med til at tilrettelægge. Endelig vil aftaler efter så enkle principper kunne gennemføres hurtigt og stort set uden omkostninger i modsætning til de foreliggende lovforslag, der hver især medfører offentlige udgifter.

Torben Lund (S):

Jeg tror, det er vigtigt at starte med at konstatere, at tobaksrygning er en vigtig del af dansk levevis. Jeg tror også, det er vigtigt at konstatere, at tobaksrygning nu engang er blevet en, skal vi sige naturlig omgangsform for mange mennesker, det er, sådan lidt højtideligt sagt, blevet en del af vores kultur, at der ryges af mange.

Derfor vil jeg godt advare imod, at vi bruger denne debat og de forslag, der ligger her, til at indtage nogle meget hellige standpunkter omkring tobaksrygning eller måske ligefrem begynder at skælde tobaksrygerne ud. Jeg tror ikke, det tjener noget som helst formål. Vi må konstatere, at tobaksrygning for en meget stor del af befolkningen er et naturligt led i hverdagen.

Det drejer sig altså ikke om at nedlægge forbud mod tobaksrygning, men det drejer sig om to andre ting, og to ting, som jeg gerne vil give tilslutning til.

For det første ved vi i dag, at tobaksrygning – det var sundhedsministeren også inde på – indebærer nogle sundhedsmæssige risici for rygeren. Derfor mener vi, det er rimeligt, og det er